



Tahterevalli politikası çökerken...

21.02.2020



Televizyonlardaki tartışma programlarının başlıca konusu bir süredir Rand Corporation'ın Türkiye'ye ilişkin raporu. İlk olarak E. Tuğg. Nejat Eslen'in Odatv'de ele aldığı rapor daha sonra televizyonlarda tartışılmaya başlandı. Bu arada yine Eslen'in son yazısından öğreniyoruz ki yeni bir Türkiye raporu daha var ABD kaynaklı; o da Amerikan Kara Harp Koleji'nden!

RASLANTI DEĞİL

Peki ABD kaynaklı Türkiye raporlarının peşpeşe gündeme gelmesi raslantı mı? Peşinen belirteyim; kuşkusuz değil! Bu raporlar artabilir de ve bir amaçları vardır. Yani bir stratejinin unsurlarıdır. Yine kuşkusuz bu raporların amacı ABD'nin Ortadoğu, Karadeniz ve Akdeniz stratejilerinin yaşama geçmesi için "alan temizliği" doğrultusunda fikir jimnastiği olduğu gibi aynı zamanda Türkiye'nin kendisi için öneminden hareketle Rusya ile ilişkilerine kama sokup kendi periferisine alma yönelimi anlamına da gelmektedir. ABD'nin İdlib'deki son gelişmeler sırasında Türkiye'ye "yakın" durmasını da bu bağlamda raslantı olarak değerlendirmemek gerekir. Tıpkı Esad güçlerinin İdlib'de Türkiye'ye saldırılarının Ankara'nın Ukrayna politikasının arkasından gelmesinin raslantı olmadığı gibi! Kim Suriye'nin Rusya'dan bağımsız olarak Astana, Soçi ve Cenevre süreçlerine karşın Türk ordusuna hangi gerekçeyle olursa olsun saldırı düzenleyebileceğini söyleyebilir?

ABD, TÜRKİYE'Yİ HALA ÖNEMLİ GÖRÜYOR

İşte ABD'den aslında çoktan çalışılmasına karşın son dönemde peşpeşe Türkiye'ye ilişkin raporların açıklanmasının bir nedeni Ankara-Moskova ilişkilerinin sarsılma eğilimleri göstermesidir. ABD, Türkiye'nin S-400'leri almasından ve savunma sistemlerini NATO ağına dışında garantiye almasından çok rahatsızdır. Türkiye ve Suriye'deki Kürt ayrılıkçılığına hamilik yapayım derken Ankara'yı kaybetmek de istemeyen ABD'nin derindeki politikasının "taşıyıcı annelik" olduğunun altını bir kez daha çizmek istiyorum. Irak'taki gibi Suriye Kürtleri açısından da ABD'nin Türkiye'ye "taşıyıcılık annelik" misyonu biçmek istediğini anlıyoruz. Ankara-Moskova ilişkileri zayıflasın, ABD'nin isteği doğrultusunda Suriye'nin kuzeyi YPG-PYD'ye bırakılsın, yine ABD, PKK'nın -şimdilik- Güneydoğumuzdaki aksiyonunu dondursun ve böylelikle Ortadoğu'da Vaşington-Ankara eksenini yeniden oluşturulsun... Kısaca belirtebiliriz ki, "soğuk savaş" döneminin sona ermesiyle Türkiye, ABD tarafından "gözden çıkarılmış" değildir ve yeniden çok kutuplu bir yörüngeye doğru ilerleyen gezegende hala önemlidir. Keza, İsrail'in bölgedeki güvenliği açısından da Türkiye'nin ABD'nin periferisinde kalması önem arz etmektedir.

RAPORLARA BİR DE BU GÖZLE BAKMALI

Peki bu çerçevede söz konusu raporlarda yer alan darbe senaryolarını nasıl okumak gerekir? Birincisi, "FETÖ"nü organize edip şimdi de topraklarında koruyan ve kaçaklara da kol kanat geren ABD Türk Silahlı Kuvvetleri'ni güney sınırlarındaki sahada aktifken gerilime sokmak, çelişkiye düşürüp kafasını karıştırmak istemektedir. TSK enerjisini içe versin ve dıştaki olası görevlerinden uzaklaşsın... Öteyandan, siyasi bir gerilim de oluşsun ve siyaset-ordu arasındaki gerilim kaosu beslesin... Ordu ve siyasetin kafa kafaya vermesi engellensin... İkincisi, onca tasfiyeye karşın hala ordu içinde orta kademelerde hatırı sayılır oranda "FETÖ'cü" olduğu kuşkusunu doğurarak orduyu barışta savaşa hazırlıktan alıkoymak ve

alt kademe ile üst kademe arasındaki köprü olan orta kademeyi işlevsiz kılarak hatlar arasında bağlantıyı koparmak amacı olabilir.

Emperyalizmin tescilli karakteridir; zayıf düşürüp kendisine mecbur hale getirmek istediği ülkelerde silahlı kuvvetler ile siyaseti bir şekilde karşı karşıya getirmek ve bundan yararlanmak ister. Şimdi de askeri darbe tehlikesi olmadığı halde varmış gibi gösterip asker ve siyaset arasındaki potansiyel gerilimi tırmandırıp karşıtlık eğilimi oluşturmak istiyor besbelli ki.

Bu noktada bir yandan da uzun süredir Rusya kartını öne çıkarıp ABD'nin Kürt kartına rest çeker gibi yapan Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın politikası nereye kadar geçerli olacak sorusu önem kazanmaktadır.

Suriye'de stratejik olarak asıl kazanan olan "anlayışlı" Rusya'nın ve yine "anlayışlı" ABD'nin Türkiye'yi sürekli taktik hedeflere yönelttiği ve şehitler verdiğini dikkatlerden kaçırmış değil. Ancak bu ne kadar Erdoğan'ın da dikkatinde, anlamış değilim! ABD'nin kontrolünde ve üstelik Rusya'nın da himayesine almak istediği sürekli güçlenen YPG/PYD unsurlarının bölgedeki varlığı, Fırat'ın doğusundaki gelişmesi ne olacak? Daha önemlisi İdlib'deki son gelişmeler Ankara ile Moskova ve Vaşington hattındaki karmaşık ilişkilerde bambaşka bir rotaya doğru evrilmeye neden olabilir. 800 bin Suriyelinin daha Türkiye sınırına dayandığı İdlib'de Suriye rejim güçlerinin tamamen kontrolü alması Ankara-Moskova hattında ciddi bir kopuşa neden olabilir. İşte o zaman bu tablo aynı zamanda Ankara'nın Suriye'deki en azından kağıt üzerindeki "siyasi ve toprak birliği" politikasını çökertir. Çünkü bu Rusya ve ABD'nin Suriye'deki uzlaşması ve Türkiye'nin devre dışı kalması demektir. O zaman Suriye fiilen ikiye bölünür; kuzeyde ABD, kalan geniş bölgede ise Rusya ve İran nüfuzu oluşur. Rusya'nın Esad'ı iknası zor olmaz; "Şimdilik bırakalım, Kürtlere özerklik verelim, sonra icabına bakarsın" der... ABD'de de Türkiye'ye "sözde" güvence verir...

Erdoğan-Davutoğlu ikilisinin Suriye politikası onca kan, gözyaşı; en az 40 milyar dolar doğrudan kayıp, onca göçmen ve boş harcanan enerjiyle noktalanırken ABD ve Rusya da kara komşumuz olur!

Rand Corp. ve Amerikan Kara Harp Koleji'nin raporlarını bir de bu gözle okumak gerekir diye düşünüyorum.

TÜRKİYE NE YAPMALI?

Emperyal odaklarda hazırlanan raporlardan tedirgin olacak kadar kırılmalıya geçen Türkiye'nin kaderini kendi eline adamakallı alması için ne yapmalı? Peki Erdoğan'ın ABD ve Rusya'ya dayalı tahtıravalli politikasının alternatifi yok mu? Tabii ki var... Türkiye'nin bu sinir bozucu ve her an aleyhe dönebilecek çizgiden uzaklaşıp Ankara'nın çıkarlarına dayanan bölge merkezli ve emperyal odaklara elini kolunu vermeyen bir çizgiye dönmesi şart. Bunun için dış politikada mezhep saikini bir kenara bırakıp laik zemine oturması şart. Komşularıyla ve bölge ülkeleriyle onlara güven verecek bir ilişki pozisyonu alması şart. Türkiye, neyin olmayacağını ve kendi bünyesine neyin iyi gelmediğini artık görmüş olsa gerek; bu bağlamda yeniden istikrara doğru yelken açarak yumuşak güçle konumunu korumaya, caydırıcı olmaya; kalkınmasını, gelişmesini sağlamaya yönelmesi şart. Her şeyden önce Suriye'ye soktuğu burnunu bir an önce buradan çıkarması şart. Dışişleri Bakanlığı'nın girişine Atatürk'ün Araplarla ilişkisinin nasıl olması gerektiğine ilişkin veciz sözünü asması şart. Araplar arasındaki ihtilaflara ve onların içişlerine karışmamaya yemin etmek şart.

Muzaffer Ayhan Kara

Odatv.com

□



M. Ayhan Kara



Diğer Yazıları

Altay yeni statta ilk maçta kayıp

11.12.2021

"Bay Gol"den son mesaj

08.12.2021

Büyük acıya rağmen maça çıktı

06.12.2021

Göztepe orada lider

02.12.2021

Üç büyükler Trabzon'a çalıştı

29.11.2021

AKP'de Mustafa Denizli ismine tepki

Popüler Yazılar



Müyesser Yıldız

TESUD Başkanına neler soruldu?

30.06.2021



Dr. Hüseyin Nazlıkul, M.D. PhD.

Hastalıklara karşı direnç nasıl artırılır

03.10.2021



Salih Seçkin Sevinç

Pandemi bahaneleri oldu... Restoranlar bizi ya...

03.10.2021



Rafael Sadi

O kritik ziyaretin arka planı

03.10.2021



Yusuf Yavuz

Yeni plan devrede

17.06.2021



Soner Yalçın

Tehdit etmeyin

18.06.2021



Soner Yalçın

Tunus'un foncuları

28.07.2021



Soner Yalçın

Erdoğan'ın öfkesinin sebebi

26.10.2021



Sami Menteş

Milli Eğitim Bakanı yalan söylüyor

25.06.2021



Soner Yalçın

Ata'nın çocukları: 68 Kuşak

30.06.2021

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar



Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.



ANA SAYFA

YAZARLAR

VIDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER



App Store'dan
İndirin



Google Play
'DEN ALIN